

I'm your man

Jove, alt, ben fet, musculós, somrient i mullat —i tots els epítets favorables que hi volgueu afegir—, s'ha embolicat amb una tovallola —¡quina llàstima!— per anar a obrir la porta, i així, dur a bon terme l'anunci de llet —subtil missatge subliminal. ¿On és aquest home? El veieu per la tele, posada sense veu, mentre escolteu Leonard Cohen en compact-disc: «si vols un amant, farà tot el que em demanis i si vols una altra classe d'amor, em posaré una màscara, i si vols un company, agafa la meva mà. *I'm your man*». ¿On és aquest home? ¿Són aquestes temptacions homes de veritat? ¿O potser només ideals eròtics inexistents en la realitat?

Durant anys i panys, hem pogut saber —literàriament— de nosaltres a través dels homes. Segons Lawrence o Hemingway, quan teníem orgasmes sentíem tremolar la terra; segons Miller, la nostra ferida oberta podia tenir diverses personalitats. L'eroticisme masculí —Alberoni *dixit*— s'emparava en la pornografia; el femení, en les novel·les roses —llegeixi's Cartland o Tella-do. Hem hagut d'esperar al segle XX perquè dones com la Tama Janowitz comencin els seus relats amb protagonistes femenines que parlen dels tipus de penis que coneixen.

Ara, les píndoles o el d.i.u. ens han tret les pors; deixem el condó per al senyor Wojtyla. Ara, aquell trosset de carn suau —que pot ser una joguina o una arma, que pot ser tendre o fort i no en el sentit fisiològic— ja no ens fa respecte i somriem quan algun freudià ens recorda allò de la manca/enveja de fal·lus. Però les coses no són tan fàcils. Una cosa és la teoria i l'altra la

pràctica. Les opcions, també, són diverses.

Hi ha la Rossita, carn de matrimoni i culte a la tradició —d'on no n'hi ha, no en raja. Hi ha, en canvi, la Mari Pili, que se n'anirà a Mercabarna i assaborirà la venjança a través dels mecanismes masculins. Però també hi ha les Sònies, les Eves, les Annes... que li demanaran directament a un home si vol anar al llit amb elles. Clar que, en aquest cas, la resposta pot diferir. Potser toparan amb aquell «home que estimen les noies», com diu Albert Pla, i la seducció serà enginyosa i el polvet artístic. Però, en massa ocasions, la resposta serà la por, o allò del «No se m'aixeca» —massa vist, superat i ja no ens fa sentir ni culpables ni víctimes de res. L'ideal eròtic per terra. I és que ho volem tot —seducció, sensualitat, passió...—, i no pot ser. I també hi ha l'Amor. Però això no és estrictament erotisme, sinó paraules majors i més val no esmentar-lo.

I és que els homes són molt complicats. Entre esquemes atàvics de puta-imate, entre la recerca de comprensió tendra i feble heretada dels 60, i les noves teories sobre la virilitat i el nou home objecte, han perdut una mica el nord. Ara que nosaltres ho començàvem a tenir una mica clar, resulta que la cosa no és ben bé així.

Però ens rendim. Perquè hi ha les pells i les suors. Hi ha aquell home que sembla inaccessible i volem descobrir que hi ha en aquell pit pelut que s'adivina pel coll de la camisa; volem descobrir si la solució està, profunda, en els seus ulls.

En definitiva, contes de fades amb escenes X.

Montse Palau

(Ve de la pàg. 45)

té ninguna, o quasi ninguna relació sexual, però també destaquen que la meitat de les dones fan una vida sexual prou activa i que moltes pensen que és ara, en el present, quan s'ho passen més bé.

Alguns lectors atents a l'actualitat literària hauran pogut observar com, durant els últims anys, ha crescut l'interès per la literatura eròtica, al temps que algunes dones s'han incorporat al gènere. Són el signes de les actituds tolerants cap al sexe que s'han anat consolidant durant els 80, sota l'ofec de la moral reaganiana, amb l'herència permissiva del discurs progre dels 70 i la importància que ha pres la imatge personal, emblema de seducció.

I és que la dècada dels 80 anava molt bé fins que va aparèixer la sida i va provocar una onada de prevencions cap al sexe. Sobretot, durant els primers anys de desconeixement del virus, quan la moralina repressiva ho envaïa tot, els besos eròtics van desaparèixer dels llocs públic i la gent preferia ocultar les seues amistats sexuals. Tanmateix, les actituds obertes, el procés pel qual el sexe s'ha anat espolsant el puritanisme, han estat en creixement durant tota la dècada.

L'AVANTGUARDA DE LES DONES

Les dones joves són, en gran mesura, l'avantguarda d'aquesta tendència pel que fa a les actituds. La majoria opinen que la virginitat és un mite, una favada, una cosa del passat. Són partidàries de les relacions sexuals abans del matrimoni. De fet, moltes ja en tenen. Són les més permissives quant a les relacions gais, tant entre dones com entre homes. Quant al tracte amb els barons, es-

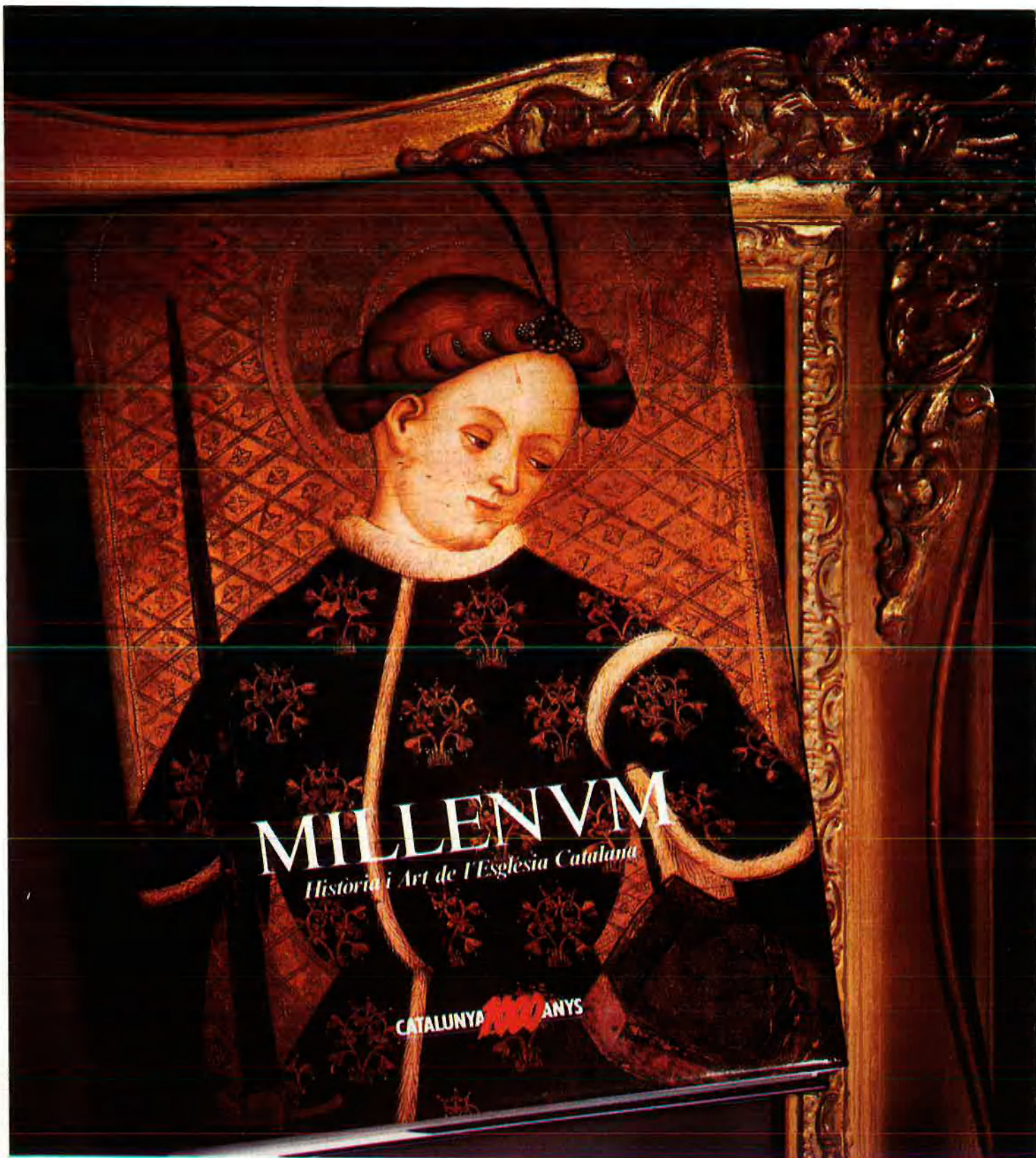
tan per les relacions igualitàries i passen prou del príncep blau; insisteixen en la importància de comunicar-se i busquen plaer en el sexe. Són tan romàntiques com els barons, però no li tenen tanta afició al coït i prefereixen les carícies i l'estimulació oral dels genitals.

La imatge ha esdevingut un element central per a l'èxit a l'hora de buscar companyia sexual, cosa que, d'altra banda, s'esdevé igualment a tots els àmbits de la vida social, i té molt a veure amb l'expansió del consum, la publicitat i la comunicació de masses. I amb la importància de la imatge, tant la personal com l'audiovisual, creix també la fantasia.

L'ESCLAT DE LA FANTASIA

La presència contínua de motius eròtics en tots els mitjans de comunicació, si bé és possible que provoqui una certa narcotització dels desitjos sexuals en alguna gent, també és cert que té efectes estimulants en ambdós sexes, tal com es coneix des de fa anys. Aquesta erotització quotidiana ha fet augmentar les experiències de sexe solitari en les dones i n'ha disparat la fantasia. El 60 per cent de les dones joves s'autoestimulen eròticament.

La influència de l'audiovisual en l'elaboració de fantasies sexuals s'ha observat en totes les exploracions que hem realitzat, algunes de les quals podrien ser mostres d'un spot «s» o «x». Gemma conta que s'imagina a l'autobús masturbant-se amb dues amigues i mirant com als homes els creix el paquet al pantaló, mentre sona una cançó de The Cure. Isabel té una fantasia diürna i habitual en què de-

MILLENUM

Història i Art de l'Església Catalana

CATALUNYA 1000 ANYS

Aquest Nadal podeu regalar una obra d'art.

MILLENUM. El llibre que condensa tota l'aportació històrico-artística de l'església catalana a la cultura universal.

MILLENUM. Mil anys d'art.

Demaneu-lo al vostre llibreter o a la
Llibreria de la Generalitat
Rambla dels Estudis, 118
08002 Barcelona. Telèfon (93) 302 64 62

Brut Nature

COM DIFERENCIAR UN ENTÈS D'UN SET-CIÈNCIES

No resulta difícil reconèixer un entès. N'hi ha prou d'observar-lo quan demana un cava en un restaurant. Inevitablement, la seva veu s'alça per damunt dels convencionalismes, de la xerrameca, de les modes i les males maneres, dels consells i les recomanacions, per demanar el que senzillament l'entès defineix com un excel·lent cava. És a dir, el BRUT NATURE de Freixenet. Un entès sap el que diu a diferència d'un set-ciències que diu el que sap, que no acostuma pas a ser gaire. Per això, quan

vostè vulgui gaudir d'un cava de bouquet i de bombolla delicada; d'un cava que és una autèntica carícia per als sentits, sol·liciti el BRUT NATURE de Freixenet. A més de gaudir d'una bona estona d'esplendor, podrà donar-se el gust de riure's dels set-ciències.

De
Freixenet

sitja anar cap al professor i tirar-li mà, mentre pensa el temps que continuarà parlant alhora que ella remena.

Tot sembla indicar —el gran augment de venda de preservatius també— que la sexualitat tolerant ha anat guanyant terreny a les actituds moralistes restrictives. El temor a la sida ha anat re-

culant a mesura que s'ha disposat d'una informació més fiable i s'han conegut els procediments per a evitar l'encomanament.

Les prospectives per als 90 coincideixen a afirmar que augmentarà l'amor lliure, tot i que potser no s'anomenarà amb aquestes paraules tan equívokes; predomina-

rà la moda diferenciada en el vestir per a homes i dones, creixerà l'ús de roba interior sexy entre les dones i la seducció prendrà un relleu major. Algun sociòleg ha dit que, quan es resolrà el problema de la sida, serà el cim de la transformació dels costums sexuals que s'ha anat produint des de finals dels

60. En qualsevol cas, els canvis que s'observen en les actituds sexuals de les dones desenvoluparan un paper central i influiran decisivament en el models nous de comportament sexual i en les formes que prendran les relacions.

Rafael Xambó

Sac de patates

Una experiència, la d'una dona que busca en els braços d'un amant el plaer que no ha obtingut del seu marit, és narrada aquí per l'escriptora M. Mercè Roca.

He tornat conduint a poc a poc, deixant que quasi tots els cotxes m'avancesin, i quan em passaven pel costat els conductors em miraven, com si m'acusessin de no anar més de pressa. Però jo fruïa del viatge, de la lentitud amb què el paisatge arribava i es quedava enrra, del soroll monòton del motor, que m'adormia una mica. Sentia que havia perdut i m'empassava la derrota. S'ha anat fent fosc, he encès els llums, el cel ha agafat un color vermellós, un color de fred que m'ha fet pujar la calefacció. Comparava serenament la lentitud del viatge de tornada, la calma del meu cos i del meu cor, amb el neguit de l'anada, aquesta mateixa tarda, fa només unes hores, tot tan diferent. L'abans i el després: «si els desitjos no s'han complert, el després és tan desolador! Fa set mesos llargs que hi pensava, que lluitava, que em castigava, que patia perquè ningú no pogués descobrir-me els pensaments. Per a mi, que vaig casar-me jove, que només vaig festejar amb qui després fou el meu marit, que durant

aquesta pila d'anys he viscut sempre per la casa i pels fills, pensar a tenir un amant, només pensar-hi, em violentava, em sotragava tota, em feia sentir en falta i en una falta molt greu. A vegades, però, cada vegada més sovint, a mig matí, per exemple, feinejant, m'asseia amb una peça de roba per plegar als dits, mirava per la finestra, deixava anar la imaginació i me n'anava lluny, i m'inventava escenes en què jo era la protagonista, l'única, perquè l'altre era desdibuixat i quasi no existia, però jo era feliç: sentia al mig del ventre un nus, una cosa excitant, em sentia humida, me n'averkonyia però no podia deixar de fer-ho; aquests moments d'evasió i de somni eren els millors del dia. Si sonava el telèfon o trucaven al timbre el meu esglai era considerable; em posava vermella i als primers moments em costava d'entendre què em deien. Jo volia lluitar fermament contra la temptació; treure'm del cap aquell disbarat que m'ocupava hores. Fins i tot un dia vaig anar a l'església, vaig confessar-me del desig de

